

overflødig Tale. Jeg troer, at det er en Grundfætning hos vore Domstole, at man hellere vil lade ti Skyldige gaae frie end straffe een Ukyldig, og jeg mener, at det er en Grundfætning, som netop i høieste Grad kan anvendes her, da det vilde være Uret at binde eet virkeligt godt Ord, for at hindre hundred overflødig; thi et godt Ord paa rette Sted, det er netop som et „Guldforn“, som, om det ikke strax bliver paaagtet, dog i sin Tid kan bringe gylden Høst. Jeg troer ikke, at der er nogen Grund til, om der ogsaa har været overflødig Tale og maaskee i Fremtiden vil blive det i Forsamlingen, derfor at hindre Ordets Frihed. Jeg veed meget godt, at den høieste Kunst er at kunne tale Meget med faa Ord, og jeg vil indrømme den arede Forslagsstiller, at vistnok de fleste af os ere langt fra denne Kunst, men Spørgsmaalet er, hvorledes skulle vi lære denne Kunst? Det er blevet yttret, at denne Sal skulde være en Dannelsesanstalt for parlamentarisk Dygtighed og for at lære at tale Dansk; jeg mener, at dette er rigtigt; men naar vi spørge, hvorledes skal da denne Sal blive en saadan Dannelsesanstalt, saa kan Svaret ikke blive: Derved, at Talen indskrænktes og at der lægges Baand paa Ordet, men derved, at Ordet gives fri, saaledes at vi, om vi end mange Gange forsøge vor Lykke ved Ord og mange Gange lide Nederlag, dog tilsidst lære at seire, og det mener jeg, vi have lært, naar vi forstaae den Kunst at tale Meget, men dog kun Lidet. Det Forslag, som der er stillet, gaaer i mine Tanker ud paa at undertrykke Ordets Frihed, og det er derfor, at jeg paa det Bestemteste vil modsætte mig det. Jeg troer derhos ingenlunde, at der ved dette Forslag vil spares Tid; thi det er netop de lange Taler, som spilde Forsamlingens Tid og Kræfter, hvorimod dette ingenlunde gjælder med Hensyn til de Medlemmer i Forsamlingen, som kunne føle sig oplagte til engang imellem at fremkomme med enkelte Bemærkninger, uden at være skikkede til at føre lange Taler. Jeg haaber, at Udvalget vil hævde den Talefrihed, som den har foreslaaet, og jeg tvivler ikke om, at den ogsaa vil vinde Forsamlingens Understøttelse. Jeg maa kun endnu til Slut-

ning bemærke, at jeg mener, at Udvalget har sat Indskrænkning i Talefriheden, naar den skal finde Sted netop paa det rette Sted, nemlig ved den første Behandling, thi det er aabenbart, at saalænge Forsamlingens Medlemmer ere mindre indviede i den Sag, som er paa Bane, ville de ogsaa være udsatte for snarere at føre overflødig Tale, men derimod ved den anden og tredje Behandling, hvor Medlemmerne maae antages at være fuldkomment indviede i Sagen, der ville de ogsaa undgaae at føre overflødig Tale, naar vi kun gaae ud fra det, som vi altid burde forudsætte, at her ikke er Noget, som søger at tale, kun for at tale.

Da ingen flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, der gav følgende Resultat:

1) Udkastets § 14 saalydende:

Bed den første Behandling tages de enkelte Paragrapher ikke under Overveelse, men Forslaget forhandles blot i dets Almindelighed. Ingen maa under denne Behandling tale meer end to Gange uden Thingets Samtykke. Dog undtages Ministrene, samt Ordføreren. Efter at Sagen paa denne Maade er forhandlet, bestemmer Thinget, om Forslaget skal komme til anden Behandling.

ved toges eenstemmigt med 89 Stemmer.

2) Udkastets § 15, med den af Comiteen foreslaaede og uden Afstemning vedtagne Redaktionsforandring, at det isædedesfor „Lovens“ enkelte Paragrapher, kom til at hedde „Lovforslagets“, saalydende:

Bed den anden Behandling, der ikke maa finde Sted tidligere end 3 Gange 24 Timer efter den første, forhandles Lovforslagets enkelte Paragrapher hver for sig eller flere forenede i passende Afsnit samt de dertil knyttede Endringsforslag. Umiddelbart efter Forhandlingen af hver § eller Afsnit skrives til Afstemning over samme og de dertil hørende Endringsforslag, og til Slutning afgjøres ved Afstemning, om Forslaget, i den saaledes fremkomne Form, maa komme til tredje Behandling.

ved toges eenstemmigt med 91 Stemmer.

3) Mouriers principale Forslag: at § 16 gives følgende Tillæg: „Under denne Be-